

ಒಂದೆರಡು ಗುಟುಕು ಹೆಚ್ಚೇ ಕುಡಿದು ಒಳಗೆ ಹೋದೇ. ಹೋದ ಕೆಲವೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಶಂಕೆ ಶುರುವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸತೊಡಗಿತು! ಭಗವಂತ... ಎಷ್ಟೆಂದು ತಡೆಯುವುದು! ಆದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಯೋಚಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಕುಡಿಯದೆ ಬಾಯಿಲ್ಲೊಂದು ಉಪ್ಪಿಗಿಟ್ಟ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಒತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ನಿಂಬೆಹೋಳುಗಳನ್ನೂ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಲು ತೊಡಗಿದ್ದೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಇಳಿಯುವ ಮುನ್ನ ಬೇಗ ಜೀರ್ಣವಾಗದೇ ಇರುವಂತೆ ರಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ, ಮುದ್ದೆ ಇಂಥ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಸಹಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು.

ಇದು ನಮ್ಮ ಕತೆಯ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾದರೆ ರೋಗಿಗಳ ಪಾಡು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಕೇವಲ ಕೊರೊನಾದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಬಂಧುಬಾಂಧವರ ಸುತ್ತ, ಕುಟುಂಬದ ಸುತ್ತ, ಹೊಸತಾಗಿ ತಗುಲಿಕೊಂಡಿರುವ



ಶಾಂತಿ ಕೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ

ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಗುಣಮುಖನಾಗುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಭಯದ ಸುತ್ತ, ರಿಪೋರ್ಟ್ ಏನಾಗುವುದೋ, ಬದುಕು ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ? ಮನೆಯವರು ಯಾರನ್ನೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲಾರದೆ ಐಸೋಲೇಟೆಡ್ ಆಗಿ ಕಾಲ ತಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ... ಎಂಬೆಲ್ಲ ತೊಳಲಾಟಗಳಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬುವುದು ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಾಪಿಡುವುದು ಮೊದಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು. ಅದೇ

ರಿತಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುವುದು ಸಹಾ ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶಾದಾಯಕ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸೋಂಕಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ, ಸಾವಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. ಇದುವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಕೊರೊನಾ ಎಂಬ ವೈರಾಣುವಿನ ವಿರುದ್ಧದ ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ನಾವು ಜಯಗಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕರೆಗುಟ್ಟಿ ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಇದು ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಜೀವದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನೂ, ಕುಟುಂಬದ, ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಮಯ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯ. ಹಣ, ಆಸ್ತಿ, ಅಂತಸ್ಸು, ಜಾತಿ-ಧರ್ಮ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಾವೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಮುಂದೆ ಗಣಿವೆಂಬುವುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದ ಸಮಯ.



ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅದಮ್ಯ ಆಸೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಅವರ ಆಸೆ ಪೂರೈಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ರೋಗಿಯೊಬ್ಬರ ಪತ್ನಿಯು ಚೀಟಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದರು. 'ನಾವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆನು ಮಾಡುವುದು ಪರಿಷ್ಕಿತಿ ನೀ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ'. ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಚೀಟಿ. ಆದರೆ ಆ ಪದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾರವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ'. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊರತೆಯ ನಡುವೆ ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗದೇ, ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಶುಶ್ರೂಷಕಿಯರ ಸೇವೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗ ನೀಡುವ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬುತ್ತಿ ತರುವ ಗಂಡ, ಕೆಲಸದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು

ಕೊರೊನಾ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರಿಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ತೊರವಿಹಳ್ಳಲದ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠದ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರಿಂದ ಹೊಮಳಿಯ ಗೌರವ